

[Hastrup.]

tog det næppe tilstrækkeligt hensyn til de først nu indtrufne virkninger af sidste års overgang til bruttolåneprincippet. De oplysninger, som har foreligget for udvalget, viste også, at konsekvenserne måtte blive en meget kraftig stigning i egenindskuddet såvel i parcelhuse som i etagebyggeri, selv om vi alle må være klar over, at det vil være nødvendigt med en højere egenfinansiering i boligsektoren på længere sigt.

Vi anser det for rigtigt, at den påtænkte udvidelse af rammerne for det statsgaranterede byggeri udskydes til næste år. Dette er også nødvendigt, da lånegrænserne ikke nedsættes, men i øvrigt vil det jo nu blive undersøgt, om de sociale selskaber kan sikres en mere selvfinansierende status. Det er indlysende, at i samme grad som disse selskaber selv vil være i stand til at fremskaffe midler gennem frigørelse af de kapitaler, der er opdæmmet i de eksisterende boliger, i samme grad vil man kunne mindske behovet for maksimale rammer for det samlede sociale byggeri.

Af statsgarantierne vil der årligt blive reserveret 5.000 for det såkaldte langtidspanlagte industrialiserede byggeri. For os er dette en overgangsordning. På længere sigt må dette byggeri naturligvis bevise sin bærekraft ved at klare sig uden en særlig favoriseret stilling.

Vi er tilfredse med, at der ikke vil blive stillet krav om særlige materialer, men at også f. eks. muret byggeri vil blive betragtet som industrialiseret, forudsat det er rationelt tilrettelagt og langtidspanlagt. Lovforslaget skal altså ikke i den nuværende formulering opfattes som en slags mistillidsvotum til murstenen. Den har tjent os trofast i mange år, og den er stadig det byggemateriale, som på vore breddegrader giver størst variationsmuligheder og, forekommer det mig, også det smukkeste byggeri.

Der er grund til at fremhæve, at den fortrinsstilling, der er givet montagebyggeriet, alene omfatter en beskeden del af de i alt 40.000 boliger, der opføres om året, og at der ikke på nogen måde er tale om at give fortrinsstilling til det industrialiserede byggeri i det omfang, som var på tale i den af boligministeriets kapacitetsudvalg afgivne betænkning.

Den højtærede boligminister har ønsket at

få opretholdt forslaget om, at det fremtidig bliver en pligt for kommunerne at finansiere boligindskud for familier med to børn og indkomster op til grænsen for fuldt huslejetilskud. Dette forslag var oprindeligt udelukkende motiveret med lånegrænsernes nedsættelse. Hensigten var at afbøde virkningerne af denne stramning for mindre godt stillede befolkningsgrupper. Skønt lånegrænserne nu ikke reduceres, gennemføres forslaget alligevel, og det vil utvivlsomt give anledning til nogen forundring. Det konservative folkeparti har i hvert fald ikke været særlig begejstret for den pligt, der herved pålægges kommunerne. Den vil vanskeliggøre individuelle skøn. Det er også betænkeligt, at staten gang på gang mindsker kommunernes selvstændighed ved at tvinge dem til at disponere over midler, de selv skal fremskaffe efter retningslinjer, som er fastlagt af lovgivningsmagten. Men der er jo også her tale om en midlertidig ordning, og vi har ikke fundet, at lovforslaget på dette område var af en sådan karakter, at det alt taget i betragtning burde afholde os fra at slutte os til flertallets i øvrigt enstemmige indstilling.

Det er med større glæde, vi noterer, at der nu, om jeg så må sige, gennemføres en boligopsparing for de unge. Forholdet er jo det, at de unge i dag kan opspare systematisk så at sige til alle formål og få dem realiseret undtagen lige netop til boligformål, medmindre de da vil erhverve deres eget hus. Vi har ment, at lige så vel som man kan være sikker på at købe en bil eller en scooter, når man en periode igennem har opsparet de fornødne penge, således burde man også kunne sikres mulighed for at erhverve sig en bolig, og dette mål er realiseret. Om ordningen bliver en succes, tør jeg ikke sige på nuværende tidspunkt, det er nok også for tidligt, men der er åbnet hidtil lukkede muligheder.

Når det har været nævnt, at ordningen kræver en månedlig opsparing på 581 kr., må dertil føjes, at dette kun gælder i tilfælde af en 2-årig opsparingsperiode og et opsparingsbeløb på 15.000 kr., svarende til normalt boligindskud på 10.000 kr.; hvis opsparingsperioden er 3 år og indskuddet 8.000 kr., reduceres den månedlige opsparing til 300 kr., og det er der i hvert fald en hel del som har vist sig at kunne klare,